

да ги създадемъ, стига да желаяхме; има лица, за обвинението на които съществува много по-голямъ интересъ, но тѣ сж въ града, стоятъ си на свобода дома: има показания противъ много други лица, но тѣ не се обвиняватъ, а сж пуснати. Постояли сж въ затвора, но кой е кривъ. Криви сж онѣзи, които сж си дръпнали показанията.

Азъ мисля, че въ това отношение може да се види само една не добра организация на слѣдственната властъ. Па може би и тя да не е виновата. Не виждаме едно акуратно изпълнение обязанноститѣ си отъ страната на полицията, урѣжданieto на която е било постоянната грижа на властта. Но и полицията трѣбва да се създаде пакъ отъ България; иска се отъ стражара, простия нашъ селянинъ, да знае службата, да отдава честъ и да бѣде искусенъ полицейскій. Българина не е достигналъ до тамъ да има искусностъ полицейска, па и нѣма такава полицейска школа, каквито има въ другитѣ държави, много по-напрѣднали и свободни отъ насъ. Ето зачоний ще се занимаваме кога съ каквото можемъ, па и съ дръбни работи, съ дръбни доказателства и ще се ползуваме отъ тѣхъ до колкото можемъ. Добрѣ щѣше да направи стражара Спасъ Антоновъ, ако бѣше убилъ едного отъ убийцитѣ, други тѣжко ранилъ, а третия живъ уловилъ. Но не го направи, а само побѣгалъ подиръ едного, гръмналъ веднѣжъ и се върналъ. Спасъ е това, и друго нищо. Нека не испущаме изъ прѣдъ видъ тогава, когато ще бѣдемъ въ положение да отговаряме на въпроса за виновността *да или не*, че при съврѣменното служебно положение на нашия слѣдователъ, не е възможно много нѣщо да се направи. Не трѣбва да сме толкова пристрастни за да се смѣтаме само съ показанията на подсѣдимитѣ, съ тѣхнитѣ домогвания за въображения, измислици, интриги и пр. Но да не забравяме, че задъ това, което ни е прѣдставено тукъ, събрано съ голѣми усилия, се криятъ и много други работи, които сме длѣжни отчасти и да отгадаваме, до колкото логиката позволява, и само по този начинъ да пристѣпимъ къмъ разборътъ на откритото и констатираното.

Г-да съдии! Считамъ, че казанното отъ менъ въ снощната рѣчь, е достатъчно за да ви убѣди, че подсѣдмия Тома Георгиевъ дѣйствиелно е извършилъ прѣтѣжленieto, което му се приписва. Оставатъ два въпроса още: първо, отъ каква